

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Münster (Saksa) on esittänyt 27.12.2016 – EV v. Finanzamt Lippstadt

(Asia C-685/16)

(2017/C 144/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Münster

Pääasian asianosaiset

Kantaja: EV

Vastaaja: Finanzamt Lippstadt

Ennakkoratkaisukysymys

Onko SEUT 63 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen pääomien ja maksuliikenteen vapautta koskevia määräyksiä tulkittava siten, että ne ovat esteenä vuoden 2002 elinkeinoverolain, sellaisena kuin se on muutettuna 20.12.2007 annetulla vuoden 2008 verolailla (BGBl. I 2007, s. 3150), 9 §:n 7 momentin säännökselle siltä osin kuin siinä asetetut edellytykset, joiden mukaisesti elinkeinoverotuksessa voittoa ja lisäyksiä pienennetään vähentämällä siitä voitot, jotka on saatu sellaisen pääomayhtiön omistusosuuksista, jonka liikkeenjohto ja kotipaikka ovat Saksan liittotasavallan ulkopuolella, ovat tiukempia kuin ne, joiden mukaisesti voitosta ja lisäyksistä vähennetään voitot, jotka on saatu veronalaisesta kotimaisesta pääomayhtiöstä omistetuista osuuksista, tai kotimaisen yrityksen elinkeinotulon osuus, joka ei kohdistu kotimaassa sijaitseviin kiinteisiin toimipaikkoihin?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 16.1.2017 – Danieli & C. Officine Meccaniche SpA ym. v. Arbeitsmarktservice Leoben

(Asia C-18/17)

(2017/C 144/24)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Danieli & C. Officine Meccaniche SpA, Dragan Panic, Ivan Arnautov, Jakov Mandic, Miroslav Brnjac, Nicolai Dorassevitch ja Alen Mihovic

Vastapuoli: Arbeitsmarktservice Leoben

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko SEUT 56 ja SEUT 57 artiklaa, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16.12.1996 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 96/71/EY⁽¹⁾ sekä Kroatian tasavallan liittymisehdosta sekä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen mukautuksista tehdyn asiakirjan liitteessä V olevan 2 luvun ”Henkilöiden vapaa liikkuvuus” 2 ja 12 kohtaa tulkittava siten, että Itävallalla on oikeus rajoittaa Kroatiaan sijoittautuneen yrityksen työntekijöiden työhön lähettämistä vaatimalla työlupaa, kun työhön lähettäminen tapahtuu työvoiman vuokraamisena Italiaan sijoittautuneeseen yritykseen, jotta italialainen yritys voi tarjota palvelua Itävallassa, ja kroatialaisten työntekijöiden toiminta italialaisessa yrityksessä lankavalssaamon rakentamisessa Itävallassa rajoittuu tämän palvelun suorittamiseen Itävallassa eikä heidän ja italialaisen yrityksen välillä ole työsuhdetta?

- 2) Onko SEUT 56 ja SEUT 57 artiklaa ja palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16.12.1996 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 96/71/EY tulkittava siten, että Itävallalla on oikeus rajoittaa Italiaan sijoittautuneen yrityksen venäläisten ja valkovenäläisten työntekijöiden työhön lähettämistä vaatimalla työlupaa, kun työhön lähettäminen tapahtuu työvoiman vuokraamisena Italiaan sijoittautuneeseen toiseen yritykseen, jotta tämä toinen yritys voi tarjota palvelua Itävallassa, ja venäläisten ja valkovenäläisten työntekijöiden toiminta toisessa yrityksessä rajoittuu palvelun suorittamiseen Itävallassa eikä heidän ja toisen yrityksen välillä ole työsuhdetta?

⁽¹⁾ EYVL 1996, L 18, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesarbeitsgericht Bremen (Saksa) on esittänyt 30.1.2017 –
Hubertus John v. Freie Hansestadt Bremen**

(Asia C-46/17)

(2017/C 144/25)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesarbeitsgericht Bremen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Hubertus John

Vastapuoli: Freie Hansestadt Bremen

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY⁽¹⁾ liitteenä olevan puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa annetaan työsopimuksen osapuolille ilman muita edellytyksiä ajallisesti rajoittamaton mahdollisuus lykätä, mahdollisesti myös useita kertoja, työsuhteen sovittua päättymistä työntekijän saavuttaessa tavanomaisen eläkeiän työsuhteen aikana tehtävällä sopimuksella vain siksi, että työntekijällä on tavanomaisen eläkeiän saavuttaessaan oikeus vanhuuseläkkeeseen?
- 2) Jos unionin tuomioistuin vastaa ensimmäiseen kysymykseen myöntävästi:

onko ensimmäisessä kysymyksessä mainittu kansallinen lainsäädäntö puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdan vastainen myös silloin, kun työsuhteen päättymistä lykätään ensimmäisen kerran?

- 3) Onko yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY⁽²⁾ 1 artiklaa, 2 artiklan 1 kohtaa ja 6 artiklan 1 kohtaa ja/tai unionin oikeuden yleisiä periaatteita tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa annetaan työsopimuksen osapuolille ilman muita edellytyksiä ajallisesti rajoittamaton mahdollisuus lykätä, mahdollisesti myös useita kertoja, työsuhteen sovittua päättymistä työntekijän saavuttaessa tavanomaisen eläkeiän työsuhteen aikana tehtävällä sopimuksella vain siksi, että työntekijällä on tavanomaisen eläkeiän saavuttaessaan oikeus vanhuuseläkkeeseen?

⁽¹⁾ EYVL 1999, L 175, s. 43.

⁽²⁾ EYVL 2000, L 303, s. 16.